

Η μαρτυρία που θα σας διαβάσω είναι η ιστορία της γιαγιάς του συμμαθητή μας Καράκογλου Γιάννη, ο οποίος δεν μπόρεσε να βρισκεται σήμερα μαζί μας.

«Η γιαγιά μου γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη στα μέσα του προηγούμενου αιώνα. Η γειτονιά της ήταν το Ταρλαμπάσι που μέχρι και τη δεκαετία του 1970 ονομαζόταν Μικρή Ελλάδα. Ήταν μια ήσυχη περιοχή με πολύ ψηλά κτήρια, όπου ζούσαν εκτός από Έλληνες και πολλοί Αρμένιοι. Έφυγε από την περιοχή μαζί με τον παππού της με τον διωγμό των Ελλήνων από τους Τούρκους το 1964. Η οικογένειά της είχε παραμείνει στην Πόλη, αν και οι περισσότεροι Έλληνες είχαν ήδη φύγει για την Ελλάδα με τον διωγμό του 1955. Πάντως πιστεύει ότι το ελληνικό κράτος μετά τη Μικρασιατική καταστροφή είχε αφήσει το ελληνικό στοιχείο στην τύχη του. Όταν ήρθαν στην Ελλάδα, έχοντας αφήσει τα πάντα πίσω τους, αντιμετώπισαν πολλές δυσκολίες. Ακόμη θυμάται τον φόβο μήπως τους διώξουν κι από δω. Πριν λίγα χρόνια με λαχτάρα και μεγάλη συγκίνηση επισκέφθηκε την Κωνσταντινούπολη σαν ένα προσκύνημα στη γη που έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής της.»